

На рис. 2 зображено графік цієї кривої (7 точок) і можна помітити, що мінімальний рівень ризику нашого портфеля становить близько 3,8%.

Список використаної літератури:

1. Кредитний ризик комерційного банку / Вітлінський В.В., Пернарівський О.В та інші. // Навчальний посібник. – Київ: Знання, 2000. – 252 с.
2. Кабушкин С. Н. Управление банковским кредитным риском [Текст] : Учеб. Пособие / С. Н. Кабушкин. – М.: Новое издание, 2004. – 336 с.

Науковий керівник: доцент кафедри моделювання економіки і бізнесу, к.ф.-м.н.,
доцент Денисенко В. С.

О. Л. Мальцевич

Черкаський національний університет імені Богдана Хмельницького

СТРАТЕГІЧНЕ ПЛАНУВАННЯ В ПРОЦЕСІ УПРАВЛІННЯ ПІДПРИЄМСТВОМ

Стратегічне планування визначає перспективу розвитку і майбутній стан системи виробництва як об'єкта, так і суб'єкта управління. Будучи активним управлінським процесом здійснення впливу на систему, планування підсилює темпи розвитку виробництва, сприяє розкриттю додаткових резервів, матеріальних джерел, вимагає застосування передових методів і форм впливу на весь виробничий організм. Для того щоб знизити ризик прийняття неправильного рішення через помилкову або недостовірну інформацію, керівництво приймає обґрунтовані і систематизовані перспективні планові рішення. Планування на найближчу перспективу допомагає створити єдність загальної мети всередині організації.

Як функція управління, організаційне планування полягає в обґрунтованому визначенні головних напрямків і пропорційності розвитку виробництва. При цьому враховуються матеріальні джерела забезпечення плану і попит ринку. У процесі планування конкретизується розвиток всього підприємства і кожного підрозділу окремо на встановлений період часу, визначаються господарські завдання, засоби їх досягнення, терміни і послідовність реалізації, виявляються всі види ресурсів, необхідні для виконання поставлених завдань. Шляхом застосування системи планування організація прагне завчасно врахувати всі внутрішні і зовнішні фактори, які можуть забезпечити сприятливі умови для її нормального функціонування і розвитку [1].

На якість планування впливають компетентність менеджерів всіх рівнів управління, їх кваліфікації, а також інформаційне забезпечення. Впровадження систем планування є початковим етапом управління, але це не одноразовий акт, а процес, який включає комплекс передбачених операцій і триває до їх завершення. Існують три способи планування: від досягнутого рівня, оптимальне і адаптивне.

Найбільш простий - від досягнутого рівня. Він не націлює колектив на вишукування резервів підвищення ефективності виробництва. Консерватизм проявляється в тому, що він не вимагає особливих зусиль і знань для реалізації прийнятих рішень. При цьому способі планування не приділяється належної уваги науково-технічному прогресу.

Більш прогресивний спосіб - оптимальне планування. Воно будується на системі науково обґрунтованих нормативів, економіко-математичних методах, спільному розгляді планів взаємопов'язаних об'єктів. Мета його - досягнення найбільш високих кінцевих результатів. Таке планування часто пов'язано з корінними якісними перетвореннями в системі, концентрацією ресурсів, сил і засобів. Його недолік - не завжди враховуються виникають в ході виробництва на місцях можливості коригування завдань.

Широко впроваджується адаптивне планування - це планування, яке дозволяє гнучко реагувати на зміни у зовнішньому середовищі, тобто враховувати їх в плані і ефективно до них пристосовуватися. Центр тяжкості тут переноситься на фактори і стимули, щоб забезпечити виконання прийнятих рішень. При цьому використовуються місцева ініціатива, резерви,

вишукуються шляхи подальшого підвищення ефективності виробництва. Велика увага приділяється самому процесу складання плану, його ув'язці із суміжниками.

На сучасному етапі економічного розвитку планування має бути комплексним. Спочатку дається аналіз стану господарства, різних сторін його діяльності, а потім враховуються такі чинники, як суспільна потреба, наявні трудові, матеріальні та фінансові ресурси. Береться до уваги також нормативна база, збалансованість планів на основі натуральних і вартісних балансів, балансів виробничих потужностей і праці [2].

Методологія планування базується на широкому використанні програмно-цільового підходу. Він вимагає точних формулювань цілей організації і їх ув'язки з ресурсами. Цілі ставляться на тривалу перспективу і відображають головні напрямки програми розвитку організації, відповідно до якої формулюються конкретні завдання кожному підрозділу. В обов'язковому порядку визначається загальний обсяг прибутку, норма рентабельності, а також показники, що впливають з маркетингової діяльності і нормативів фінансування. [3].

Завдяки стратегічному і поточному плануванню формуються завдання фінансово-господарської діяльності на певний період і конкретні способи їх досягнення. У планах передбачаються необхідні для здійснення завдань матеріальні і фінансові ресурси та методи їх ефективного використання. Методологія планування передбачає ув'язку цілей з ресурсами, визначення послідовності, засобів і методів досягнення цілей.

Таким чином планування на підприємстві та його підрозділах є одним із ключових завдань у процесі управління діяльністю будь-якого суб'єкта господарських відносин в сучасних ринкових умовах.

Список використаної літератури:

1. Зимовець В.В. Державна фінансова політика економічного розвитку / В.В.Зимовець. – К.: Ін-т економіки та прогнозування НАНУ, 2010. – 356 с.
2. Редькін О.С. Сучасні стратегії та технології корпоративного управління / О.С. Редькін, В.Реген, Н.А.Хрущ. – Одеса: «Евен», 2004. – 216с..
3. Робсон А.П. Цели и практическое осуществление планирования и контроля. / А.П. Робсон.– М.: ИНФРА – М, 1996. – 320 с..

Науковий керівник: завідувач кафедри економіки підприємства, обліку і аудиту,
д. е. н., професор Яценко О.В.

Mammadli Elchin Gurban

Azerbaijan Tourism and Management University

FORMS AND TYPES OF AUDIT CONTROL

Summary. In the market economy, audit is of particular importance in the development and regulation of general economic processes. Modern audit is important not only for civilian and effective financial control, but also for the strengthening of the financial system stability of entrepreneurship subjects, the development of their business development plans, and the study of local, regional and global markets. The audit system has a positive impact on the organization of effective management of entrepreneurship subjects, its mechanism of action. Therefore, the current level of audit system should be an important factor in increasing the effectiveness of entrepreneurship in the market economy. The article provides classifications for the areas of audit and its application, internal and external, voluntary and mandatory audit, principles of local and international practice their application, and the effectiveness of the audit have been reflected.

Key words: mandatory audit; optional audit; internal audit; internal audit; banking audit; audit of insurance companies; general audit; audit of investment funds; efficiency audit.

Audit control means that it is understood that the accounting and proper conduct of accounting in economic entities involved in the production and sale of goods, services and business, as well as the independent audit of accounting (financial) reports. Independent audits of annual financial